

Öntevékenység és társadalmi aktivitás

Tények és gondolatok a KISZ követelményrendszer
kollégiumi megvalósítása kapcsán

Régóta foglalkoztatta Kollégiumi Bizottságunkat az a gondolat, hogy a kollégisták aktivitása eltér-e a nem kollégistákétól; miben; s. a kollégiumi öntevékenység egyes formái hogyan segítik a KISZ alapszervezet életének színesebbé, tartalmasabbá tételét.

Gondot okozott az is, milyen módon kaphatunk választ kérdéseinkre, hiszen nem egyedi eseteket akartunk általánosítani, hanem az egész kollégiumi közösségről szerettünk volna lehetőleg reális helyzetképet kialakítani.

Ezen alapelveket megfontolva júniusban minden alapközösségben egyénenként feljegyeztük, kinek milyen valós társadalmi megbízatása van a kollégiumban, a KISZ alapszervezetben, az egyetem öntevékeny csoportjaiban, ill. a város valamely intézményében.

A kapott kép elég jó:

A kollégisták 30%-nak van állandó /alapközösségvezető, munkacsoporttag, kiemelt aktiva/, 35%-nak alkalmankénti megbízatása a kollégiumban. /Ez összesen több, mint 100 fő/.

A KISZ alapszervezetekben csaknem a kollégisták 40%-ának van állandó feladata. /Természetesen itt vannak fedések is!/
Az egyénenkénti megbízatások mellett alapközösségenként is

több jó példánk van a közösségi megbízatások életszerűségére.

Jelenleg 2 kiváló és 6 igen jó alapközösségünk van, amelyeknek tagjai nemcsak társadalmi, hanem tanulmányi téren is megállják helyüket: átlageredményeik 4,00 felett vannak.

Problémát jelent, hogy évfolyamonként mintegy 7-8 kollégistának többféle társadalmi megbízatása van /pl. KISZ alapsz. vezetőségi tag, munkacsoporttag, sőt alapközösségvezető is/. Sajnos akad még évfolyamonként 2-3 példa arra is, akiknek tanulmányi munkájuk kiemelkedő, de minimális közösségi aktivitásról sem tesznek tanúságot. Mindkét probléma megoldásában segíthet a KISZ követelményrendszer egyénenkénti értékelése, amit a félév lezárása után az alapközösségi megbeszélésekkel a Kollégiumi Bizottság is kiegészíthet.

A kollégiumban dolgozók különböző munkaterületek tevékenységébe kapcsolódnak be; külön is említést érdemel, hogy a munkaterületek közül legtöbben a tanulmányi-szakmai, majd a kulturpolitikai és az érdekvédelmi-szociálpolitikai területen dolgoznak.

A megkezdett kérdéskör szerves folytatását jelentette az a kérdőív, ami a Kollégiumi Bizottság munkájának eredményeire és hiányosságaira kért választ. Az alapközösségvezetők munkáját is jellemzi az az adat, hogy minden alapközösség leírta véleményét bővebb vagy rövidebb formában.

Mint ahogy az októberi aktivaértekezletünkön is értékeltük, a kapott válaszok hasznos támpontokat adtak. Így: Kollégiumi Bizottságunk minden tagját az alapközösségek abszolút többsége ismeri /még az elsőévesek is!/
Összességében elégedettek is munkánkkal, amit talán legjobban

a pozitívnak talált Kollégiumi Bizottsági határozatok, kezdeményezések felsorolása bizonyít.

A 33 felsőéves alapközösségből 22 tartja pozitív kollégiumi tevékenységnek a szakkollégium működését, a klub beindítását, több alapközösség az őszi kollégiumi társadalmi munka szervezését, az elsőévesek fogadását, a Móra- és nemzeti napok rendezvénysorozatát említette. Helyeselték a tanulmányi munkában történő segítség formáit, az érdekvédelmi tevékenységet, s az áprilisi kollégiumi kizárást is.

Jól egészül ki a kép, ha a negatív példákat is felsoroljuk. Számos alapközösség kevesli az ügyeletek és a belső életrend normáinak betartására vonatkozó ellenőrzéseket. Több alapközösség javasolja, hogy a kollégiumi élet alapkövetelményeit /legyen az írásos vagy szokásjogon alapuló/ be nem tartó kollégistákat szigorubban vonjuk felelősségre, ha kell, fegyelmiton is.

Örültünk ennek a véleménynek, s a megvalósításában is elsősorban az alapközösségek vezetőinek segítségére fogunk építeni.

Viszonylag sok /7/ alapközösségnek volt a kérése, hogy több információ jusson el az "egyes" kollégistákhoz. A kéréssel egyetértünk, de a felelősség itt is kétoldalú. Gyakran fordul elő /néha éppen az információt hiányoló alapközösségekben!/, hogy a FÓRUM előtt és főleg után az alapközösségvezető nem hívja össze az alapközösség tagjait, nem beszéli meg velük az ott elhangzottakat. Ez nemcsak a tájékoztatás szempontjából jelent nehézséget; abban a vonatkozásban is, hogy az alapközösségvezető nem ismeri alapközössége véleményét, javaslatait.

A másik oldalt nézve: a felelős Koll. Biz. tagok munkájáról az alapközösségek több, mint fele pozitívan nyilatkozott.

14 alapközösségben maximálisan jó emberi és munkakapcsolatot sikerült kialakítani.

Ezen a téren is lehet azonban még gyorsítani az információ-átadást.

Értékes válaszokat kaptunk a külön elsőéveseknek készített kérdőívekből is.

Mi jelentett számukra legnagyobb segítséget - ezt szinte minden alapközösség a következőkben jelölte meg: külön fogadásuk a kollégiumban; a kollégiumba, egyetemre való beilleszkedés segítése; az új tanulási módszerre való átállás, - időbeosztási problémák megkönnyítése; egymás megismerésének segítése.

A továbbiakban a hasonló szakos II. évesektől, a IV. éves seniorjaiktól várnak segítséget - érthetően elsősorban a tanulmányi problémák megoldásában.

Minden alapközösségből megjelölték, melyik munkaterületen szeretnének dolgozni, milyen feladatokat vállalnának szívesen.

Ugy véljük, ez azt is jelzi, hogy a kollégiumi közösségi keretek nemcsak jó tevékenységi formákat kínálnak, hanem a tevékenység fontosságát, az aktivitás szükségességét is megkövetelik. S ha ez az elvárási szint már jellemzője egy közösségnek, akkor nem dolgozunk eredménytelenül.

Folyi Zsuzsa

nyé!